

Jørgen Estrup (RV):

Fra radikal side vil jeg egentlig gerne med det samme sige, at vi har meget sympati for baggrunden for De Konservatives beslutningsforslag. Det er rigtigt set, at vi for ofte kommer i den situation, at vi kun får snakket på tværs af rigsfællesskabet, når der er problemer, og at vi meget ofte glemmer debatten og udvekslingen, når det går stille og roligt. Derfor er der helt åbenbart et problem, et kommunikationsproblem, et behov for en mere løbende kontakt.

Men jeg vil godt med det samme sige, at vi er noget søgende på dette punkt; vi er nok ikke overbevist om, at modellen er brugbar; den er, så vidt jeg kan se, for formel. Man kunne måske oven i købet sikre at komme i den situation, at nogle på Færøerne og i Grønland ville føle, at man kom for tæt på selvstyreideen; man kunne frygte, at der var ting i selvstyret, som blev anfægtet af en så formel model. Det er i hvert fald en betragtning, som jeg synes man bør have i tankerne, når man leder efter den rigtige model.

Men der er behov for en løbende kontakt. Der er behov for, at alle tre parter i fællesskabet, og ikke bare bilateralt, kan være deltagere i den kontakt på samme tid, og der er også efter min mening behov for en bredere kontakt end den, vi har set hidtil.

Det er naturligvis helt nødvendigt, at man har det på minister- og statsministerplan, at man har det på præsidiplan i Folketinget, men det er ikke tilstrækkeligt. Efter vores opfattelse bør man også have det på bredere parlamentarikerplan, end man har det i dag.

Derfor vil jeg i og for sig håbe, at vi kunne fortsætte arbejdet med at lede efter den rigtige model, som sikrer den løbende kontakt, og som altså fører til en bedre forståelse; en forståelse, som tager hensyn til de kulturforskelle, der jo er, når man bor et godt stykke fra hinanden. Vi håber, at det samarbejde, som vi alle sammen lægger så stor vægt på, faktisk kan udvikles under en sådan kontaktmodel, og jeg tror i og for sig, at Folketinget kunne gøre meget, hvis man uafhængig af lovgivning eller på anden måde ville udvikle dette gradvis, og det kunne måske være resultatet af et sådant udvalgsarbejde om beslutningsforslag nr. B 26.

Aage Brusgaard (FP):

Beslutningsforslaget foreslår oprettelse af et rådgivende rigsråd for Danmark, Grønland og Færøerne. Når vi så læser i bemærkningerne,

hvor der står, at det nævnt, der allerede i dag eksisterer på grundlag af § 6, stk. 2, i den færøske hjemmestyrelov, er så langt fra at være et samarbejdsforum, til at det rigtig kan bruges, vil jeg spørge; Hvorfor kan det ikke det? Det kan det vel, hvis man har interesse i at bruge § 6, stk. 2.

Når jeg læser bemærkningerne under punkt A om rigsrådets funktion, kan jeg ikke lade være med at tænke på Nordisk Råd. Der står jo, at man skal udpege 20 parlamentarikere og nogle regeringsmedlemmer.

For mig at se er dette næsten et andet eller et tredje nordisk råd, man vil oprette, og jeg kan egentlig ikke se, hvorfor man ikke kan bruge det, vi har. Nordisk Råd mødes jo én eller to gange om året, og da kunne man i de to dage, man er sammen, sige, at nogle her fra det danske Folketing og fra Grønland og fra Færøerne mødtes et par timer eller tre. Det ville både spare tid og rejseomkostninger, og der er jo rigelig med tid på disse møder i Nordisk Råd, så det synes jeg udmærket, man kunne.

Der står endvidere: Rigsrådet skal kunne, og så står der et (a), et (b) og et (c), og her vil jeg godt spørge Det Konservative Folkeparti, som fremsætter forslaget: Alle de tre ting, der er nævnt under (a), (b) og (c), er det ikke noget, man kan i dag, hvis regeringen fra Danmark sammen med landstyrerne på Færøerne i Grønland ønsker det? Så kan man bare løfte telefonrøret, og så kan man faktisk snakke om de ting. Jeg synes ikke, vi skal have mere formelt nedsat.

Så vil jeg jo også godt spørge om, hvad Lagtinget på Færøerne og Landstinget i Grønland siger, og om det i det hele taget – kan vi sige – er dagsordensat i de to kolonier, hvis vi kan kalde dem det. For vi kan jo ikke beslutte noget her, hvis man er imod på Færøerne og i Grønland.

Endelig vil jeg sige, at hvis Det Konservative Folkeparti har fremsat forslaget på grund af lidt dårlig samvittighed, fordi man gik sammen med regeringen imod det færøske folk i banksagen, så synes jeg, det er helt i orden, at man vil angre og så prøve at rette op på det, men det behøver altså ikke være med et beslutningsforslag.

Nu er det jo sådan, at beslutningsforslaget kun skal have to behandlinger, og da bliver det så henvist til et udvalg. Det bliver nok Udvalget for Forretningsordenen, og her er vi i hvert fald villige til at deltage i en drøftelse om, hvorvidt der skal laves et nyt bolværk eller et eller andet, der kan modstå fremtidige uoverensstemmelser.